

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/94/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710208966
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6710208966.11

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľov: v 1. rade M. G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/X, J.Ý. U., občan SR, v 2. rade A. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, V., občan SR, v 3. rade T. Y., rod. U., nar. X.X.XXXX, trvale bytom H. XX, občianka SR, všetci zast. advokátkou JUDr. Annou Poničanovou, so sídlom Merovská 274, Dudince proti odporcovi: Ľ. U., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, Y. Y., občan SR, zast. advokátkou JUDr. Ľubicou Blažejovou, so sídlom Krivánska 4, Banská Bystrica o určenie nadobudnutia vecného bremena vydržaním, takto

rozhodol:

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Navrhovatelia sa svojim návrhom podaným na tunajší súd dňa 02.06.2010 domáhali toho, aby súd určil, že nadobudli vecné bremeno vydržaním s tým, že konkrétny výrok bol uvedený v návrhu. Na pojednávaní konanom dňa 26.09.2011 súd pripustil zmenu návrhu v zmysle podania zo dňa 26.09.2011. V danej veci súd rozhodol rozsudkom číslo konania 13C/94/2010-198 zo dňa 26.01.2012, ktorým návrhu navrhovateľov o určenie nadobudnutia vecného bremena vydržaním čiastočne vyhovel a v prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie navrhovateľ v 1. rade, ako aj odporca. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením číslo konania 14Co/248/2012-236 zo dňa 29.01.2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní tunajší súd uznesením číslo konania 13C/94/2010-264 zo dňa 17.04.2013 nepripustil ďalšiu zmenu návrhu na začatie konania a uznesením číslo konania 13C/94/2010-274 zo dňa 25.07.2013 súd konanie zastavil, keď na pojednávaní uskutočnenom dňa 25.07.2013 navrhovatelia zobrali svoj návrh späť vzhľadom na rozhodnutie krajského súdu ako aj vzhľadom na rozhodnutie tunajšieho súdu, ktorým súd nepripustil zmenu návrhu. Odporca so späťvzatím návrhu súhlasil s tým, že si uplatnil trovy konania, ktoré si vyčíslil v lehote do troch dní. Súd o trovách predmetnom uznesení rozhodol tak, že o nich rozhodne v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Uznesenie tunajšieho súdu číslo konania 13C/94/2010-274 zo dňa 25.07.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 17.09.2013.

Odporca si uplatnil trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia a v iných trovách za zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie v podaní zo dňa 29.07.2013, súdu doručenom dňa 31.07.2013.

Podľa 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa

priznáva náhradu trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V predmetnej právnej veci má nárok na náhradu trov konania odporca, keď navrhovatelia zobrali svoj návrh späť, teda zavinili, že sa konanie muselo zastaviť s tým, že navrhovatelia nezobrali svoj návrh späť pre správanie odporcu.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania prihliadol na celý priebeh konania. Zo spisu vyplýva ako to i konštatoval v odôvodnení krajský súd, že problémy s právom prechodu, resp. aj prejazdu nastali až v roku 2009 v dôsledku konania odporcu. Dôvodom, pre ktorý krajský súd zrušil rozsudok tunajšieho súdu bol ten, že formulácia petitu navrhovateľov nezodpovedá hmotnoprávnym nárokom navrhovateľa. V zmysle odôvodnenia uznesenia krajského súdu navrhovatelia navrhli súdu, aby pripustil zmenu petitu, avšak tunajší súd uznesením číslo konania 13C/94/2010-264 zo dňa 17.04.2013 nepripustil zmenu návrhu na začatie konania s poukazom na to, že výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. V dôsledku týchto rozhodnutí tunajšieho ako aj krajského súdu sa navrhovatelia rozhodli zobrať svoj návrh späť. V zmysle vyššie uvedených skutočností súd považoval za spravodlivé v danej veci pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať § 150 ods. 1 O.s.p., keď súd je toho názoru, že v danej veci je daný dôvod osobitného zreteľa, v zmysle ktorej odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Ustanovenie § 150 O.s.p. má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti, teda k dosiahnutiu spravodlivosti pre účastníkov konania. Nepriznanie náhrady trov konania celkom alebo sčasti z dôvodov hodných osobitného zreteľa musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a nesmie odporovať dobrým mravom. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka konania. Neúspech navrhovateľa v konaní nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p., takýmto dôvodom však môžu byť okolnosti vedúce k podaniu žaloby (viď uznesenie NS SR spisová značka 3 M Cdo 5/2006).

Súd v danej veci videl osobitný zreteľ jednak v skutočnosti, ktorá viedla navrhovateľov k podaniu návrhu na určenie vecnému bremena (správanie odporcu), a jednak v okolnostiach, ktoré viedli navrhovateľov k tomu, že zobrali svoj návrh späť (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici číslo konania 14Co/248/2012-236 zo dňa 29.01.2013, uznesenie tunajšieho súdu číslo konania 13C/94/2010-264 zo dňa 17.04.2013). Vzhľadom k týmto okolnostiam súd nepovažoval za spravodlivé, aby zaviazal na náhradu trov konania navrhovateľov, i keď v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. prvá veta, má odporca nárok na náhradu trov konania. Súd pritom poukazuje, že týmto dôvodom nie sú skutočnosti, ktoré zákonodarca uviedol v druhej vete § 150 ods. 1 O.s.p., avšak v zmysle znenia tejto vety ide o demonštratívny výpočet dôvodov hodných osobitného zreteľa s tým, že súd poukazuje i na vyššie citovanú judikatúru Najvyššieho súdu SR. Súd je toho názoru, že okolnosti vedúce k podaniu návrhu na začatie tohto konania je potrebné zohľadniť pri rozhodovaní o náhrade trov konania, nakoľko by bolo podľa názoru súd nespravodlivé, keby navrhovatelia znášali trovy odporcu pričom odporca dal „podnet“ svojim správaním na podanie takéhoto návrhu. Súd takisto zohľadnil priebeh konania, v ktorého dôsledku navrhovatelia zobrali svoj návrh späť s tým, že aj podanie návrhu na začatie konania nebolo svojvoľné zo strany navrhovateľov, ale boli k nemu takpovediac donútení správaním odporcu. Súd je zároveň toho názoru, že v prípade nepriznania náhrady trov konania odporcovi, nebudú ohrozené jeho sociálne, osobné a majetkové pomery, keď zo spisu nevyplývalo, že by sa odporca nachádzal v takej situácii, v ktorej by nepriznanie trov bolo pre neho nepriaznivé a zasiahlo by v neprimeranej miere do jeho majetkových pomerov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia zákona súd rozhodol tak, že odporcovi nepriznal náhradu trov konania, keď súd z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že v danej veci je daný dôvod hodný osobitného zreteľa, a teda náhradu trov konania odporcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).